

τοις δ' ἐφθάσαμεν εἰς ἔπαυλιν, ὅπου εὔρομεν δλίγον
ἄχυρον. Ἐνῷ δ' οἱ στρατιῶται ἡσχολοῦντο φορτό-
νοντες αὐτὸς εἰς τὴν ἄμαξαν, ἐγὼ ἴστάμην πρὸ τῆς
θύρας ὅμιλῶν πρὸς τοὺς χωρικοὺς, οἵτινες ἔκλαιον
καὶ μᾶς παρεκάλουν νὰ μὴ τοῖς ἀφαιρέσωμεν ὅτι
καὶ ἂν εἶχον, καὶ βέβιζον τὸν Αὐτοκράτορα Ναπο-
λέοντα ὅτι ἔφερε πάσας ταύτας τὰς συμφορὰς ἐπὶ
τὴν κεφαλήν των. Ἐρωτηθέντες δὲ παρ' ἐμοῦ πῶς
ἐψήφισαν ἐπὶ τῆς πανδήμου ψηφοφορίας (plébiscite,)
μοὶ εἶπον ὅτι ὁ δῆμαρχος τοῦ Μέτεων ἐπροσπάθει νὰ
τοὺς ἀναγκάσῃ νὰ ψηφίσωσι «Ναι,» ἀλλ' αὐτοὶ ἐψή-
φισαν «Οὐ.»

H'.

Ἐνῷ δὲ συνωμιλοῦμεν, εἴδομεν αἴρνης εἰς τὸν δ-
ρίζοντα μεγάλην λάμψιν, καὶ ὁ κανονοβολισμὸς ἔγινε
φοβερός. Τί συνέβαινεν; Ἐπυρπολεῖτο τὸ Μέτεον; ἢ
ἀπεπειρᾶτο ὁ στρατὸς ἡμῶν νὰ κυριεύσῃ αὐτὸς ἐξ ἐφό-
δου; Ἡ ἐπιχείρησις αὗτη εἶχεν γάδη θεωρηθῆναι ὡς ἀ-
κατόρθωτος, καὶ ἂν περὶ αὐτῆς γάδη ἐπρόκειτο, ἢθέ-
λομεν ἀναμφιθόλως ἀπολέσει εἰς αὐτὴν χιλιάδας
ζωῶν. Καὶ ἡμεῖς ἴστάμεθα ἐνταῦθα φορτόνοντες ἄ-
χυρον ἀντὶ νὰ εἴμεθα εἰς τὴν μάχην! Ἐπηδήσαμεν
ἀμέσως εἰς τοὺς ἵππους ἡμῶν, καὶ ἐμπρὸς πρὸς τὸ
στρατόπεδον δι' ὅλης τῆς ταχύτητος τῶν ποδῶν
αὐτῶν!

“Οταν δ' ἐφθάσαμεν ἐκεῖ, εὔρομεν τὰς σκηνὰς τοῦ

πεζικοῦ πυρπολουμένας, καὶ τὰς ἡμετέρας ἐντελῶς κενάς. Οὐδὲ εἰς ἄνθρωπος ζῶν νὰ μᾶς εἰπῇ ποῦ ἐπῆγον οἱ κάτοικοι των. Ἀφήσαμεν λοιπὸν ἔκει τὴν ἀμαξαν, καὶ ἐξωρυμέσαμεν καλπάζοντες εἰς ἀναζήτησίν των.

Ἐπειδὴ δὲ οἱ κανονοβολισμοὶ ἡκούοντο ἐξ ἀριστερῶν, ταύτην ἐτράπημεν τὴν διεύθυνσιν διὰ τῶν ἀγρῶν. Ἡτον δὲ σκότος βαθὺ καὶ ὁ ἵππος μου ἐνέπεσεν εἰς βόθρον· εὔτυχῶς δυνατὸς τὸν ἀνειλκύσαμεν, καὶ ἐξελθόντες ἀμφότεροι ἀβλαβεῖς, εὕρομεν τέλος ὅδὸν ἦτις μᾶς ἔφερεν εἰς τὴν γέφυραν τῆς Μοζέλλης.

Ἐκεῖ δὲ εἴδομεν ἵππέα ἴσταμενον ἐν τῷ μέσῳ τῆς ὁδοῦ ἐγκαρσίως, καὶ ἐκλαβόντες αὐτὸν ὡς ἔνα τῶν ἡμετέρων ἀγροφυλάκων, τῷ ἐφωνάξαμεν νὰ ἐκχωρήσῃ ἐκ τῆς ὁδοῦ ἡμῶν. Ἄλλ' ὁ ἄνθρωπος δὲν ἐκινήθη, καὶ ὁ μετ' ἐμοῦ ἀξιωματικὸς θυμωθεὶς ἤρχισε νὰ τὸν ὑβρίζῃ. Ἄλλ' οὗτος ἔλαβεν ἡσύχως τὸ πρᾶγμα μέχρις οὗ ἐφθάσαμεν πλησίον του. Τότε δὲ στραφεὶς μᾶς εἶπε· «Κύριοι, δὲν φαίνεσθε γνωρίζοντές με. Εἰμὶ δὲ στρατηγὸς Voynach.»

Ἐννοεῖται ὅτι τῷ ἐζητήσαμεν συγγνώμην διότι δὲν τὸν ἀνεγνωρίσαμεν καὶ διὰ τὰς συνεπείας· μᾶς ἀπεκρίθη δὲ ὅτι βεβαίως εἶχομεν δίκαιον ἀποταθέντες πρὸς αὐτὸν αὐστηρῶς, διότι διέκοπτε τὴν ὁδὸν ἡμῶν· ἀλλ' ὅτι ὡς πρὸς τοῦτο αὐτὸς μᾶλλον εἶχε δίκαιον, διότι τὰ πυροβόλα ἡμῶν θὰ ἐπέστρεφον τάχιστα, καὶ δὲν εἶχομεν ἀνάγκην νὰ σπεύσωμεν κατόπιν αὐτῶν. Μᾶς προσέθηκε δὲ ὅτι οἱ Γάλλοι εἴ-

χον ἐπιχειρήσει μεγάλην ἔξοδον, ὅτι ἐνικήσαμεν αὐτοὺς, ὅτι αἱ ἡμέτεραι κανονοστοιχίαι δὲν μετέσχον τῆς μάχης, διετάχθησαν ὅμως νὰ μείνωσιν εἰς τὴν θέσιν των μίαν ὥραν ἀκόμη, καὶ ἐπειτα νὰ ἐπιστρέψωσιν. Ἀπεφασίσαμεν ἐπομένως νὰ ἐπιστρέψωμεν καὶ ἡμεῖς, φοβούμενοι ὅτι οἱ ἵπποι ἡμῶν δὲν θ' ἀνθέξωσι πλέον. Ἐφθασαν δὲ μετ' ὀλίγον καὶ τὰ πυροβόλα, καὶ οὕτω κατεκλίνθημεν κατακεκοπιακότες.

Ολόκληρον τὴν ἐπομένην ἑβδομάδα εἴμεθα πάντοτε ἐτοιμοπόλεμοι, διότι οἱ Γάλλοι ἐξηκολούθουν ἀδιακόπως μικρὰς ἐκδρομὰς, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὴν δεξιὰν ὅχθην τῆς Μοζέλλης, ὅπου ἐστάθμευεν ἡ ἡμετέρα ἐθνοφυλακὴ (Landwehr). Ἡμεῖς δὲ, ὅντες ἐστρατοπεδευμένοι εἰς τὴν ἀριστερὰν ὅχθην, καὶ εἰς θέσιν ὑψηλοτέραν, ἐπεβλέπομεν μετὰ πλείστης περιεργείας τὰς συνεχεῖς ταύτας συγκρούσεις.

Μία δ' ἐξ αὐτῶν ἐκίνησεν εἰς μέγαν βαθὺδύν τὸ ἐνδιαφέρον ἡμῶν, διότι καθαρότατα διεκρίνομεν πάντα τὰ κινήματα τῶν Γάλλων, οἵτινες εἶχον προΐθη περαιτέρω τοῦ συνήθους. Ἐβλέπομεν δὲ ἄριστα τὰς γραμμὰς αὐτῶν, καὶ ἀν ὅχι ἕκαστον ἄνδρα, ἀλλ' ἕκαστον πυροβόλον, καὶ πῶς αἱ πρωσσικαὶ βόμβαι ἐνέσκηπτον μεταξύ των καὶ τοὺς κατέστρεψον.

Περὶ δὲ τὸ τέλος τῆς μάχης προέκυψαν αἱ φυγαὶ ἐκ μικροῦ δάσους δύω κανονοστοιχίαι μυδροβόλων (mittailleuses), καὶ ἤρχισαν μανιωδῶς νὰ πυροβολῶσι. Δὲν γνωρίζω τὴν δυσαρεστότερον τοῦ τῆς μυδροβόλου. Εἶναι ως βρούς καὶ παρατεταμένος ῥόγγος,

ὅστις, καὶ ἀρ' οὖ τις πεισθῇ ὅτι ἡ ἐνέργεια αὐτῶν δὲν εἶναι τοσοῦτον θανατηφόρος ὅσον νομίζεται κατ' ἀρχὰς, ἔχει ὅμως πάντοτέ τι λίαν ἐρεθιστικὸν τῶν νεύρων. Δέκα δὲ βολαὶ τῶν ἡμετέρων κανονοστοιχιῶν ἐκ τῆς δεξιᾶς ὅχθης τοῦ ποταμοῦ ἤρκεσαν ὅπως κατασιγάσωσιν αὐτὰς, καὶ ἐληξεν οὕτως ἡ μάχη.

Περίεργον εἶναι ὅτι πᾶσαι τῶν Γάλλων αἱ ἐκδρομαὶ ἐγίνοντο εἰς τὴν δεξιὰν ὅχθην. Πρὸς τὸ μέρος τοῦτο ἡ κοιλάς εἶναι εὔρυτέρα καὶ προσιτωτέρα, ὑποκειμένη δὲ καὶ μᾶλλον ἀμέσως ὑπὸ τὰ βαρέα πυροβόλα τοῦ φρουρίου St Julien. Προσέπι δ' ἐφρουρεῖτο καὶ ὑπὸ τῆς ἐθνοφυλακῆς, θίν ξεινοῖς οἱ Γάλλοι: ἐνόμιζον ὅτι ἐδύναντο εὔκολώτερον νὰ νικήσωσιν. Ἀλλ' ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, τὴν 1 Ὁκτωβρίου, διετάχθησεν ν' ἀλλάξωμεν θέσεις πρὸς τοὺς ἐθνοφύλακας· ὅχι ὅτι τὸ ἀρχηγεῖον ἐφοβεῖτο μὴ νικηθῶσιν ἐκεῖνοι· διότι οἱ ἄνδρες οἱ ἀποτελοῦντες τὴν ἐθνοφυλακὴν, καίτοι ὅλοι οἰκογενειάρχαι καὶ οὐχὶ πλέον νέοι, εἶχον ἀναπτύξει ἀνδρίαν ἥρωων, καὶ δεῖξει ὅτι ἦσαν στρατιῶται ἀνώτεροι οὐ μόνον τῆς Γαλλικῆς ἐθνοφυλακῆς (garde nationale), ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ τῆς Γαλλίας. Ἀλλ' ἐπρεπε νὰ δοθῇ καὶ αὐτοῖς ὀλίγη ἀνάπτασις, καὶ νὰ σωθῶσι τόσαις ζωαὶ πολύτιμοι εἰς τὰς οἰκογενεῖας των. Ἡτον δ' ἡ εὐχαρίστησις κοινὴ, καὶ αὐτῶν ὅτι ἐλάμβανόν τινα ἀναψυχὴν, καὶ τῶν ἡμετέρων ὅτι ἐλάμβανον ἀφορμὴν ν' ἀγωνισθῶσιν εἰς μάχην.

